FRIMÆRKE- OG MØNTUDSTILLING

AALBORG 1992
2×650 ÅR

AKTIV FRITID & HOBBY

10.-11. OKTOBER 1992
I STADIONHALLEN

ÅBNINGSTIDER: KL. 10.00-18.00

Indholdsfortegnelse

Aktive frimærkesamlere 1
Velkommen til »Aktiv Fritid og Hobby« 3
Aalborg-Nørresundby Frimærkeklub 4
Udstillingsudvalget 5
Udstillingsjuryen på »Aktiv Fritid og Hobby« 6
Fortegnelse over handlerstande m.v. 7
Udstillingsplan 8
Udstillerfortegnelse 10
Danske Filatelisters Fællesfond 14
Zemstvo-Posten - et kapitel i Ruslands postale historie 15
SUDAN - et spændende frimærkeland 20
Aalborg Møntsalmer Forening 23
Mønter fra Aalborg 24
Naturligvis er Pondus kommet på frimærker 27
Jeg samler på forsendelse med reklamer - Kan man det? - Hvad er det? 29

Aktive frimærkesamlere!

I Aalborg's mange arrangementer i anledning af byens 2x650 års jubilæum er vi nået til udstillingen
AKTIV FRITID & HOBBY.

Det er helt naturligt, at en så dejlig hobby, som at samle på frimærker, er repræsenteret på udstillingen, og det er dejligt, at Aalborg-Nørresundby Frimærkeklub har villet påtage sig at være arrangør af denne vægtige del af udstillingen.

TAK FOR DET!

Der er lagt mange kræfter i at gøre frimærkeudstillingen så attraktiv som mulig, og jeg synes, det er flot klaret, at der her for første gang i Vesteuropa i nyere tid kan vises samlinger fra Aalborg's venskabsby RIGA i Letland. Jeg er sikker på, det bliver en spændende udstilling.

Det øger mulighederne for at tiltrække nye samlere, ikke mindst blandt børn og unge - og jeg synes det er prisværdigt, at Aalborg-Nørresundby Frimærkeklub gennem Juniorklubben er særlig opmærksom på at gøre noget for at tiltrække denne aldersgruppe.

Fra Postvæsenets side vil det være en hjertesag at yde de mange filatelister den bedst mulige service, og vi vil understøtte denne gode hobby så meget vi kan.

I ønskes held og lykke med udstillingen.

Jeg håber, den må give mange - unge som ældre - lyst til at blive frimærkesamler og deltage i det gode klubliv, som udfolder sig i vore frimærkeklubber.

De venligste hilsener

FRODE ELLERSGAARD
Postmester

Velkommen til »Aktiv Fritid og Hobby«

Tillykke Aalborg med de 2x650 år.

Velkommen til udstillere og gæster der her på udstillingen »Aktiv Fritid og Hobby« vil være med til at festliggøre året for vores by.
At feste vil vi jo alle gerne, og når så muligheden samtidig gør at vi kan slå et slag for vores hobby, at vise resultatet af mange måneder, ja års arbejde, ja så er det jo en fest.
En anden ting er meget vigtigt og det er at ikke alle frimærkesamlere har intentioner om at udstille , men det gør os da ikke ringere af den grund, glæden ved at sidde med lys og takkemåler er ikke der af mindre.
Samleriet og i særdeleshed klubaktiviteten må desværre se sig trængt af mange andre aktiviteter, hvor f.eks. motionsdyrkelse er populær, det er jo ikke det vi gør mest af når vi sidder derhjemme og studere frimærker, eller bytter i klubben, men mon ikke nok TV er den største trussel for alt foreningsaktivitet. Men det kan også være et plus, for det tvinger jo bestyrelserne til større opfindsomhed og seriøsitet, og som vi kan se på udstillingen kan der stadig fremvises spændende samlinger, men mon ikke den bløde lænestol skulle afskaffes?

Vi vil gerne her i gennem sige TAK til alle de mange mennesker der med deres store indsats har gjort det muligt at få dette arrangement op at stå.

Velkommen til
»Aktiv Fritid og Hobby«

AALBORG-NØRRESUNDBY
FRIMÆRKEKLUB

Aalborg-Nørresundby Frimærkeklub

STIFTET 4. MARTS 1945

MØDELOKALE
Fritidscentret
Torvegade 8.
Nørresundby.

Medlem af OFF

Tilsluttet:

Danmarks Filatelist Forbund og Fédération Internationale de Philatélie

På Udstillingen
kan i se samlinger
både til bedømmelse,
og til propaganda.
Kom og se de spændende
samlinger og snak med
os,og hør hvordan vi
har det med vores Hobby.
At samle frimærker
behøves ikke at koste
en masse penge.

Bliv hellere medlem af en Frimærkeklub,det er meget sjovere,**for der** kan **du** bytte...!

Få klubbens program med hjem,og find ud af hvad for en aften du vil besøge os.
Eller ring eller skriv til os.

Postadressen.: Jørgen Jensen, Vangen 97. 1.tv.
9400 Nørresundby. tlf. 98 174985.

Udstillingsudvalget

Alex Städe, Aalborg-Nørresundby Frimærkeklub
Niels Wendelbo, Aalborg-Nørresundby Frimærkeklub
Jørgen Jensen, Aalborg-Nørresundby Frimærkeklub
Michael Frederiksen, Aalborg-Nørresundby Frimærkeklub
Lars Dreyer, Aalborg-Nørresundby Frimærkeklub

Ærespræmier er skænket af

TROLHÄTTAN FILATELISTFORENING
DEN DANSKE BANK
AALBORG POSTKONTOR
HAFNIA FORSIKRING
SCHØBEL & MARHOLT
DANMARKS FILATELIST FORBUND
AALBORG KOMMUNE
NORDFRIM
AALBORG-NØRRESUNDBY FRIMÆRKEKLUB
NYKREDIT
SCANPHIL
POSTVERK FØROYA

Udstillingsjuryen på »Aktiv Fritid og Hobby« 1992

Samlingerne på udstillingen bedømmes af 5 jurymedlemmer, udpeget af Danmarks Filatelist Forbund.

Poul Olsen, Juryformand. Bopæl i Herlev. Maskiningeniør. Samleområde: Schweiz, primært præfilateli, rulle- og automatmærker og frankostempler. Medlem af dommerkollegiet siden 1973 og international dommer siden 1987. Medlem af juryen ved flere nationale og nordiske udstillinger, senest ved Nordjunex'92 i Finland. Bedømmer primært traditionelle og posthistoriske eksponater. Har tidligere udstillet nationalt og internationalt.

Karsten Jensen. Bopæl i Aalborg Håndværkeruddannet. Samleområde: Danmark - specielt tofarvede samt danske stempler indtil ca. 1905 - og Island samt filatelistisk litteratur. Medlem af dommerkollegiet siden 1983. Medlem af juryen ved flere lokale og nationale udstillinger, senest på Järvenpää i Finland. Bedømmer primært traditionelle og posthistoriske eksponater, der ud over helsager, luftpost, litteratur samt eksponater i ungdomsklassen. Har udstillet nationalt siden 1980 og internationalt siden 1987.

Niels Buus, juryføl. Bopæl i Fredricia. Isenkræmmer i Superbrugsen. Samleområde: Danmark stålstik 1933-45 med forsendelser og varianter, Chr. X. bogtryk forsendelser samt malerier. Medlem af dommerkollegiet siden 1990. Stadig under uddannelse som dommer. Bedømmer primært eksponater i ungdomsklassen. Har udstillet siden 1980.

Søren Juhl Hansen. Bopæl i Ågerup nær Roskilde. Marketingschef hos Junckers Industrier A/S. Samleområde: Kartografi/landkort samt Letland. Medlem af dommerkollegiet siden 1980 og national dommer i 1985. Medlem af juryen ved flere lokale og nationale udstillinger. Bedømmer primært tematiske eksponater og eksponater i ungdomsklassen. Der ud over traditionelle eksponater. Har udstillet siden 1970, internationalt i 1986 og 1989.

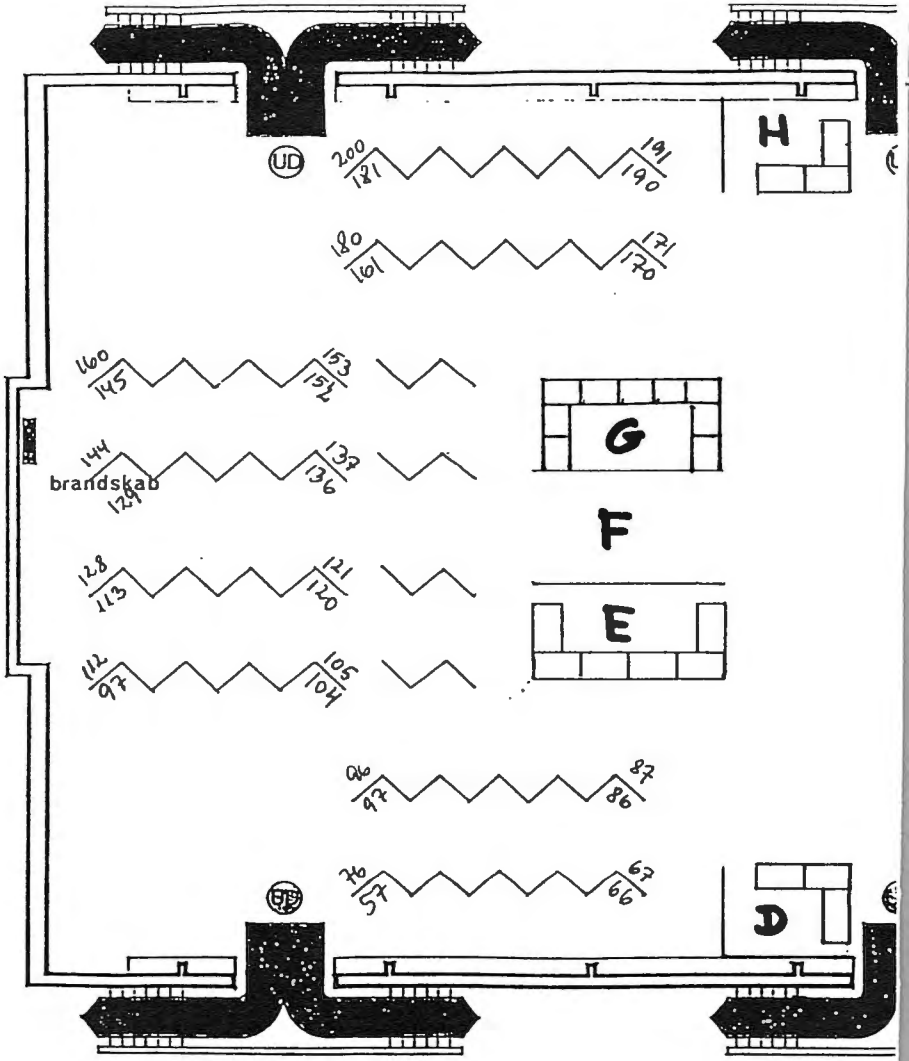

Peder Bloch-Poulsen. Bopæl i Aalborg. Officer ved Forsvaret. Samleområde: Danmark 1854-75 udgaven. Medlem af dommerkollegiet siden 1983 og nordisk dommer siden 1986. Medlem af juryen ved flere lokale og nationale udstillinger. Bedømmer primært traditionelle og posthistoriske eksponater. Har udstillet siden 1970, internationalt i 1987 og 1992.

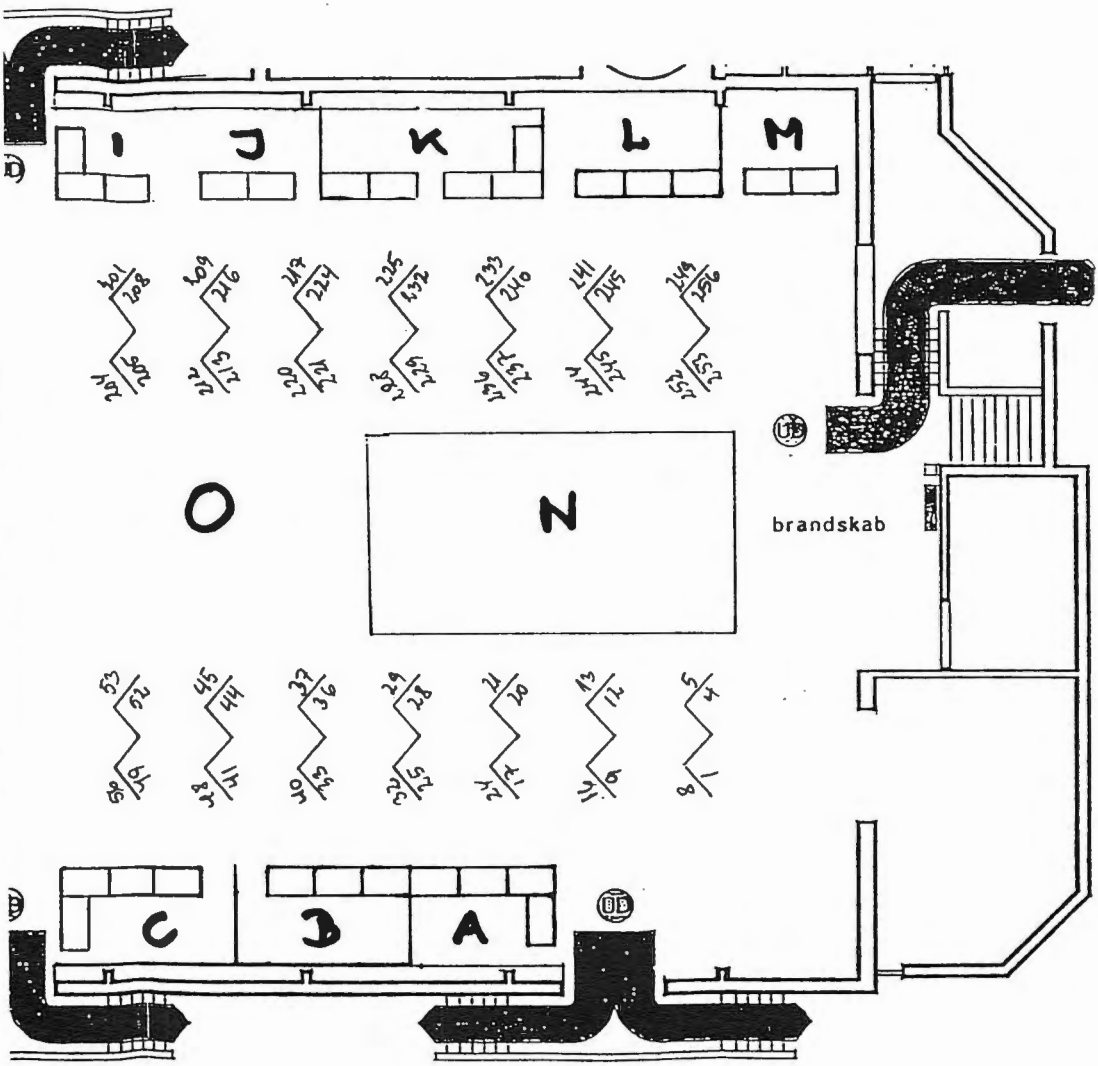
Fortegnelse over handlerstande m.v.

A Mønthandler Jørn Sten Johansen, Møllevej 9, 9400 Nørresundby
B Skala Frimærker, Viborgvej 241. 7500 Holstebro
C O H Frimærker, Emmabodavej 10, 4450 Jyderup
D Aalborg Postkontor
E LENI Frimærker, Sønderbrogade 40, 7100 Vejle
F Børnestand
G Kim Taylor, Park Alle 92, 2650 Hvidovre
H Postverk Føroya, FR 159 Torshavn
I Aalborg-Nørresundby Frimærkeklub
J Danmarks Filatelist Forbund
K Tombola
L G. Pilegaard, Algade 65, 9000 Aalborg
M Christmas Seal Carrier, Skovlykke 13, 9210 Aalborg SØ
N Møntudstilling
O Udskænknings-oase

Udstillingsplan

Udstillingsplan

Udstillerfortegnelse

J = Juniorer
L = Litteratur
P = Propaganda
Øvrige udstillere deltager i konkurrence- eller nåleklasse

1-6	**Toni Hansen, FFF** Tidskriftet Frimærkesamleren gennem 50 år	_____
7-8 L	**Janis Ozolins, Riga** Håndbog i temasamling	_____
9-12	**Karl Würtzen, Løgstør Frimærkeklub** The Vikings	_____
13-16	**Eero Hellsten, Riihimäki** V-mail and Airgraph	_____
17-20	**Esa Aaltonen, Riihimäki** Finland comm. 1922-40	_____
21-24	**Leif Hansen, Fredrikshavn Philatelistklub** Britisk Indien	_____
25-28	**Eero Hellsten, Riihimäki** Sydvestafrika	_____
29-32	**Kurt Rasmussen,, Frederikshavn Philatelistklub** Rovfugle	_____
33-36	**Flemming Hansen, Dansk Posthistorisk Selskab** Danske Sørgebreve	_____
37-40 J	**Brian Jensen, Ringe Frimærkeklub** Danmark 1976-84	_____
41-48	**Tonni Rasmussen, Skagen Filatelistklub** Vandretur i Skagen	_____
49-52	**Poul Erik Rasmussen, Frederikshavn Philatelistklub** Danmarks Våbentype	_____
53-56	**Michael Frederiksen, Aalborg-Nørresundby Frimærkeklub** Danmark 1912-34	_____

Udstillerfortegnelse

57-62	**K. Nielsen, Hadsund Frimærkeklub** New Zealand 1935	_____
63-66	**Natalie Krasheninnikoff, Frimærkeklubben Syd-Vest, Kbh.** Russia untill 1906 with prephilatelic letters	_____
67-72	**Rudolf Frølund, Viborg Filatelistklub** Vatikanstaten 1929-89	_____
73-76	**Kaj Dagfinn Nielsen, Ringe Frimærkeklub** Danmark våbentype	_____
77-82	**Herman Brunzel, Hornslet Frimærkeklub** England 1840-1952	_____
83-86	**Thyge B. Hofmeister, FFF** To-farvede fra Danmark	_____
87-91	**Curt Hosny, Danzig-Gruppen** Danzig	_____
92-96	**Jan Kjeld, Aalborg-Nørresundby Frimærkeklub** Danmark tofarvet 1875-1905	_____
97-101	**Kaj Storm, Ringe Frimærkeklub** Postfærge indtil 1933	_____
102-104	**Lars Hjørnet, Frederikshavn Philatelistklub** Danmark 1875-1933	_____
105-109	**Jens P. Jørgensen, Horsens Filatelistklub** Schweiz - stående helvetica	_____
110-112	**Kristian Nielsen, Vesthimmerland Frimærkeklub** Nordjyllands amt ser på frimærker og stempler	_____
113-117	**Esa Aaltonen, Riihimäki** Finland 1856-85	_____
118-120	**Anders J. Jørgensen, Bogense og Omegns Frimærkeklub** Gustav V Sverige	_____
121-125	**Aivars Cimermans, Riga** Letland	_____

Udstillerfortegnelse

126-128 **Henning Nielsen, Aalborg Philatelistklub**
Danske forsendelser med reklame _____

129-133 **Oluf Pedersen, KPK**
Hverdagsbreve - Søndagsbreve _____

134-136 **Henry O. Mortensen, Løgstør Frimærkeklub**
Nordiske kirker _____

137-141 **Oluf Pedersen, KPK**
Lokalporto, Aalborg og Nørresundby _____

142-144 J **Anders Bonde, Ringe Frimærkeklub**
Danmark Stålstik _____

145-149 **Niels Wendelbo, Aalborg-Nørresundby Frimærkeklub**
Zemstvo-post _____

150-152 J **Martin Ullerup, Ringe Frimærkeklub**
Danmark 1935-60 _____

153-157 **Viggo Jensen, Aalborg-Nørresundby Frimærkeklub**
New Zealand 1975-92 _____

158-160 **Sten Wigh, Vesthimmerland Frimærkeklub**
Dansk Kornavl _____

161-165 **Lars A. Dreyer, Gentofte Frimærkeklub**
Dansk Vest Indien _____

166-170 **Kjeld Hansen, Køge Frimærkeklub**
Bølgelinie 5 øre vinrød _____

171-175 **Torkild Søgaard, Vesthimmerland Frimærkeklub**
Skibet _____

176-180 **Arvis Kenins, Riga**
Lettisk militærpost _____

181-185 **Janis Ozolins, Riga**
Niemals Vergessen _____

186-190 J **Claus Nielsen, Aalborg-Nørresundby Frimærkeklub**
Danmark _____

Udstillerfortegnelse

191-197 **Henning Nielsen, Aalborg Philatelistklub**
20 øre våbentype

201-210 **Bent Erik Jensen, Esbjerg Filatelistklub**
Honduras

211-220 **Jan Winther, Esbjerg Filatelistklub**
Bayern 1849-1920

221-224 **Inger Mortensen, Viborg Filatelistklub**
Island, historie og land

225-227 P **Viggo Jensen, Aalborg-Nørresundby Frimærkeklub**
Filatelistisk rundrejse i New Zealand

228 L **Henning Nielsen, Aalborg Philatelistklub**
Artikler om 20 øre våbentype

229-231 P **Alex Städe, Aalborg-Nørresundby Frimærkeklub**
Australsk Antarktis

232 L **Curt Hosny, Danzig-Gruppen**
Danzig Nyt

233-238 P **Lars Dokkedal, Aalborg-Nørresundby Frimærkeklub**
Post til og fra Aalborg

239-244 P **Jens P. Jørgensen, Horsens Filatelistklub**
Danmarks frimærker i 125 år

245-248 P **Post- & Telegrafmuseet**
Aalborg Poststempler og Aalborg Bypost

249-252 P **C. Justensen, Løgstør Frimærkeklub**
Danmarks Perfins

253-256 P **Alex Städe, Aalborg-Nøresundby Frimærkeklub**
Australien 1967-86

DANSKE FILATELISTERS FÆLLESFOND

Ønsker hjertelig tillykke

Fondens formålsparagraf er:

1) at støtte, fremme og udbrede kendskabet til filatelien i Danmark
2) at støtte afholdelse af frimærkeudstillinger
3) at støtte udgivelsen af filatelistisk litteratur
4) at støtte andre filatelistiske arrangementer
5) at støtte og fremme interesse for danske frimærker i udlandet

Kontaktperson:
Gerda Bechsgaard, På Højden 20, 2900 Hellerup

Zemstvo-Posten - et kapitel i Ruslands postale historie

Af Niels Wendelbo Jensen

Prøv at forestille dig Rusland omkring 1860. Måske skal du tage Jules Verne og "zarens kurér" til hjælp....

Krim-krigen mod England, Frankrig, Tyrkiet og Sardinien var netop tabt og havde afsløret svaghederne i det store, men uhyggeligt tilbagestående samfund, hvor livegenskabet og analfabetismen omfattede størstedelen af befolkningen. Et bondesamfund med godsejervælde, kun få og små industrier, næsten ingen jernbaner og elendige veje.

Siden 1800-tallets begyndelse havde et statsligt postvæsen været i funktion som forbindelsesled mellem de få, større byer; i 1843 var en enheds-portotakst blevet indført, og i 1845-47 var udgivet helsager til brug for lokalposten i St. Petersborg og Moskva. Endelig var ved årsskiftet 1857/58 udgivet de første frimærker.

Men stadigvæk var kun de større byer postbetjent, og der foregik ikke indsamling eller udbringning af post; den måtte afleveres hhv. afhentes på posthuset. Landområderne, der omfattede 90% af befolkningen, havde overhovedet ingen postbetjening.

Zar Alexander II, der i 1855 havde afløst den ærkekonservative zar Nikolaj, tog nu fat på at reformere samfundet radikalt. Først gennem en ophævelse af livegenskabet (i 1861), hvorved bønderne fik mulighed for at forlade landbruget og hjemegnen. Resultatet blev, at småindustrier skød op overalt.

Siden - i 1864 - ved "zemstvo-loven", der nyopdelte det centrale Rusland (men ikke Baltikum, Finland, Polen, Sibirien og Kaukasus) i 36 gouvernementer, der igen opdeltes i 371 zemstva (amter). Det nye var imidlertid ikke opdelingen i sig selv, men det forhold, at der nu kom lokale og dynamiske folk i spidsen for de nye enheder til afløsning af de ofte fjerntboende godsejere og bureaukraterne i St. Petersborg.

Denne lov satte for alvor skub i udviklingen, og perioden fra 1870 til århundredskiftet er den fremgangsrigeste i Ruslands brogede historie.

Med direkte skelen til forholdene i Wenden i Livland, hvor den tyske ridderorden fra gammel tid havde et udstrakt selvstyre, fik de nye zemstvo-råd tillagt ansvaret for skolevæsen, sundhedsvæsen, veterinærvæsen, vejforhold og kommunikation inden for deres zemstvo.

Behovet for en lokal posttjeneste viste sig meget hurtigt, og allerede i zemstvo-lovens tilblivelsesår åbnedes den første zemstvo-posttjeneste i Vetluga i gouvernementet Kostroma. Det blev dog fæstnings- og fængselsbyen Schlisselburg nær St. Petersburg, der blev det første zemstvo med eget frimærke (1865); til gengæld blev det også det eneste fra dette zemstvo.

Schlisselburg 1865

Egentlig var det slet ikke forudset, at zemstva'ene skulle udgive firmærker til deres egne posttjenester. Først i 1870 blev dette formelt tilladt, men da havde allerede de første 20 zemstva udgivet egne mærker og/eller helsager.

Med forordningen fra 1870 blev zemstva'enes posttjenester anerkendt som et supplement til statsposten i de områder, der ikke var dækket af denne. Zemstvo-posten måtte dog kun operere inden for eget zemstvo, - al post til og fra omverdenen skulle gå via statsposten.

Zemstvo-postens frimærker skulle klæbes på forsendelsens bagside, og de måtte ikke kunne forveksles med statspostens. Dennes emblem, posthornet, måtte ikke forekomme på zemstva'enes mærker, postsække o.s.v. Der kendes eksempler på konfiskation af mærker, der lignede statspostens for meget; senere tog man mere afslappet på dette, og enkelte udgaver er nærmest efterligninger af statspostens mærker.

En ny zemstvo-lov i 1890 udvidede zemstva'enes postret til også at udveksle forsendelser direkte med et nabo-zemstvo. Samtidig rykkede jernbanerne imidlertid kraftigt frem overalt i landet, - og med jernbanerne statsposten, der i årene 1890-1917 overtog en lang række af de tidligere zemstvo-posttjenester.

Med Lenins røde revolution i november 1917 var zemstvo-postens æra forbi, selv om enkelte zemstvo-posttjenester genåbnedes i en kort periode under borgerkrigen, hvor disse zemstva var under "hvide" hæres kontrol.

Lenins styre fór endda ret så hårdt frem: de mest fremtrædende medlemmer af zemstvo-rådene blev henrettet, alle arkivalier og beholdninger af zemstvo-mærker brændtes som "folkefjendsk litteratur".

I mangfoldige år efter den røde revolution var det russiske samlere forbudt at besidde zemstvo-mærker eller beskæftige sig med dem. Dette ændrer imidlertid ikke ved den kendsgerning, at zemstvo-posten i dens funktionstid betjente en større del af det russiske rige end statsposten, og således er en væsentlig del af Ruslands posthistorie.

-- oo --

Det menes, men vides ikke med sikkerhed, at alle de 371 zemstva på et eller andet tidspunkt i zemstvo-æraen havde oprettet egen posttjeneste. Ofte var posttjenesten imidlertid gratis (undertiden var den gratis i misvækstår) eller man klarede sig med kontant betaling uden egne frimærker.

Lidt speciel var Ismail ved grænsen til Rumænien. Her var posttjenesten kun aktiv i de 2 uger af året, hvor der var marked i byen...

Ialt 166 zemstva har udgivet egne mærker og/eller helsager, - heraf 3 kun helsager. I dette antal indgår Wenden-kredsposten, der formelt ikke er en zemstvo-post, men var arrangeret på samme måde, - og Smeinogorsk, der også lå uden for zemstvo-lovens gyldighedsområde. Endvidere kendes udgaver fra 2 zemstva, hvor mærker aldrig kom i brug.

Udgivelserne fra de 166 zemstva løber op i godt 4.000 forskellige mærker og helsager. Heri er ikke indregnet de talrige undertyper og varianter, der er en følge af en ofte meget primitiv fremstillingsteknik.

Oplagene var i de første 20 år af zemstvo-postens levetid generelt små; 3-5.000 stk. var almindeligt. Mærkerne solgtes normalt ikke til publikum, men påklæbedes "ved skranken"; bestillinger fra samlere eller udlandet blev oftest afvist som forsøg på spionage. Derfor - og som følge af, at det som nævnt i mange år var farligt at besidde zemstvo-mærker - kan det ikke undre, at mange udgaver idag er uhyre sjældne. Adskillige kendes kun i ganske få eksemplarer.

-- oo --

Den første generation af zemstvo-frimærker blev trykt af små, lokale sten- eller bogtrykkere, hvis da ikke man klarede sig med håndstempel som fremstillingsmetode. Hektografi blev anvendt i Arzamas. Særlig bemærkelsesværdig er en udgave fra Tichvin fra 1878, hvor mærkets ramme er stentryk, men de blå og røde farver i våbentegningen er påført manuelt med vandfarve!

Mærkerne fra denne periode er ofte ret store af format; kuverterne var jo normalt uden lim, så mærket skulle tillige tjene som lukkeoblat. Flere zemstva forsynede mærkerne med et nummerfelt eller en vedhæftet nummertalon; fortløbende nummerering skete så ved anvendelsen af mærkerne, - det lettede bogholderiet...

De små, lokale trykkerier rådede ofte ikke over det nødvendige antal ensartede bogstaver og/eller tal til fremstilling af et helt ark ensartede mærker, - eller de manglede teknik hertil. Herved opstod talrige undertyper og varianter, der til dels endnu er uudforskede.

Papir var i 1800-tallets Rusland en mangelvare (ganske som nu), hvorfor en udgave kan være trykt på flere forskellige restoplag af papir. Af samme grund søgte man ofte at knibe så mange mærker ind i arket, som overhovedet muligt, - f.eks. ved at "lægge den yderste række mærker ned" (Zolotonoscha), eller ved at reducere formatet på en del af arkets mærker (Biejetzk).

Takning blev først almindelig i 1880-erne; de første takninger blev udført med en symaskine, der dengang var et naturligt inventar på zemstvo-posthusene. Senere blev 11,5 den almindeligste takning, men selv efter 1880-erne er ofte kun en del af oplaget takket.

Det er idag ukendt, i hvilket omfang gummiering af mærkerne har været foretaget, men det synes som om i hvert fald kun dele af oplagene har været gummieret ved udgivelsen.

Primitiviteten i fremstillingsprocessen giver sig udslag i en hel del fejltegnede eller spejlvendte våben (f.eks. Gadjatsch), fejlstavede zemstvo-navne etc. Mest grotesk er vel en 1874-udgave fra Tichvin, hvor gravøren har lavet klicheen således, som han så det færdige mærke for sig. Ved trykningen spejlvendes mærket naturligvis og skal læses fra højre mod venstre. Nuvel, man havde betalt for arbejdet, så mærket anvendtes alligevel!

Efterhånden bedredes fremstillingskvaliteten mærkbart, og i zemstvo-epokens seneste år er udgivet små mesterværker i flerfarvetryk. Mest iøjnefaldende er vel Krasni's to udgaver fra 1912 i anledning af 100-året for kampene mod Napoleon. Der er her tale om gengivelse af malerier i 6-farvet stentryk.

I 1884 påtog statens seddeltrykkeri sig at levere frimærkerne til de enkelte zemstva. - de såkaldte CAEPG-udgaver. Trykkeriet tilbød 5 afvigende typer, hvor det aktuelle zemstvo's navn og våben indsattes. Kun to af typerne fik større udbredelse, men disse blev til gengæld anvendt af et stort antal zemstva.

De to CAEPG-typer

Adskillige zemstva udgav særskilte mærker til brug for den post, der blev overtaget fra statsposten, - oftest sædvanlige mærker i en afvigende farve. Disse mærker kaldes "portomærker", selv om der ikke var tale om strafporto i gængs forstand, - portoen skulle blot opkræves hos forsendelsens modtager. Fra Poltava kendes også tjenestemærker, ligesom der enkelte steder er udgivet særlige mærker til forsendelser af recepter og lægemidler (f.eks. Nolinsk) eller til betaling for avisabonnementer (f.eks. Poltava).

Oprindeligt var foreskrevet blækannullering af mærkerne, men efterhånden gik de enkelte zemstva over til at anvende en eller anden form for stempler, være sig liniestempler, ovale stempler eller hvad, man nu havde for hånden.

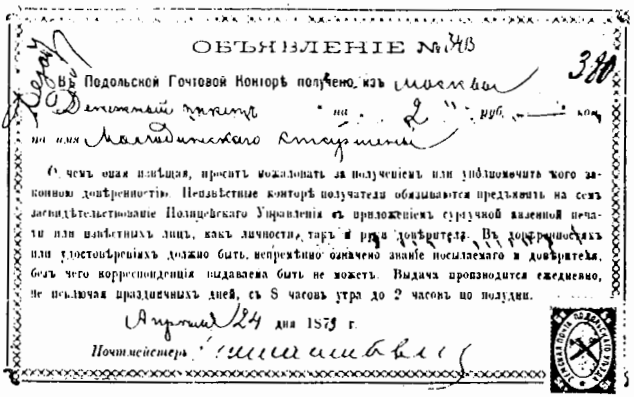
-- oo --

At samle på zemstvo-postens frimærker og helsager bryder på mange måder med de regler, vi ellers som filatelister er fortrolige med.

Der skelnes således i zemstvo-filatelien ikke mellem postfrisk stand, ubrugt med eller uden gummi, stemplet eller blækannulleret. Dog bør ubrugte CAEPG-udgaver sædvanligvis være med gummi.

På grund af materialets sparsomhed accepteres mærker med tynde pletter og mindre fejl (f.eks. i takningen), uden at disse mangler "trækker samlingen ned". En hel række af de mest sjældne mærker kendes næppe i fejlfri kvalitet.

Breve, befordret med zemstvo-posten er generelt sjældne og efterspurgte; det samme gælder næsten alle helsagerne. Fra et betydeligt antal zemstva kendes overhovedet ikke breve. Det må her erindres, at i lokalsamfundet gik næsten al post mellem myndighederne og borgerne, borgerne skrev ikke selv indbyrdes. Da zemstvo-rådene formentlig har sendt deres breve ufrankeret, er de frankerede breve endt i zemstvo-administrationens arkiver, der som før nævnt blev brændt af Lenins håndlangere.

ОБЪЯВЛЕНІЕ №348

Въ Подольской Почтовой Конторѣ получено изъ Москвы

Денежный пакетъ на 2 руб. — коп.

на имя Мелединскаго Аптекаря

О чемъ оная извѣщая, просятъ пожаловать за полученіемъ или уполномочить кого законною довѣренностію. Неизвѣстные конторѣ получатели обязываются предъявить на сей засвидѣтельствованіе Полицейскаго Управленія съ приложеніемъ сургучной казенной печати или извѣстныхъ лицъ, какъ личности, такъ и руки довѣрителя. Въ доверенностяхъ или удостовѣреніяхъ должно быть непремѣнно означено званіе посылаемаго и довѣрителя, безъ чего корреспонденція выдаваема быть не можетъ. Выдача производится ежедневно, не исключая праздничныхъ дней, съ 8 часовъ утра до 2 часовъ по полудни.

Апрѣля 24 дня 1879 г.

Почтмейстеръ

Podolsk 1879: meddelelse om ankomst af en forsendelse fra Moskva, værdi 2 rubler.

Der tilstræbes i zemstvo-filatelien ikke komplettering, således som vi kender det fra den traditionelle filateli; et sådant mål ville i bund og grund være uopnåeligt for den normale samler, selv om tegnebogen måtte være nok så velspækket. Det virkelig sjældne materiale ligger idag fast i enkelte storsamlinger og hos museer.

En samling, der omfatter 50% af zemstvo-udgaverne anses derfor for en "betydelig samling".

Zemstvo-postens mærker og helsager rummer imidlertid næsten alle filateliens forskellige facetter, og - hvad der for de fleste zemstvo-samlere er det mest fascinerende - de afspejler i langt højere grad end statspostens samtidige mærker og helsager "den russiske sjæl" med al dens storladenhed og de mange små finurligheder, der er produktet af århundreders træning i at klare sig igennem under vanskelige omstændigheder.

Derfor er zemstvo-posten et så centralt kapitel i Ruslands postale historie, - og derfor er zemstvo-filatelien så fascinerende.

Niels Wendelbo Jensen

SUDAN - et spændende frimærkeland

Af Michael H. Frederiksen

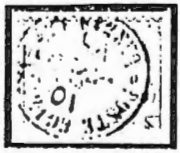
Som de fleste andre var Danmark det første jeg for alvor begyndte at samle på. Da jeg på et tidspunkt faldt over en lille Sudan samling, fik jeg for første gang øjnene op for, at det også var muligt at samle på frimærker fra lande udenfor Europa. Det der fik mig til at se nærmere på Sudan, var de usædvanlige smukke mærker, som blev udgivet i perioden fra 1898 og op til i dag.

Da jeg har udstillet i flere år, gik der ikke mange måneder før jeg blev enig med mig selv om, at Sudan skulle blive min næste udstillingssamling. Derefter begyndte problemerne for alvor at melde sig, for hvor i alverden finder man noget Sudan.

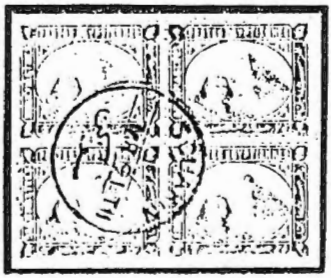
Jeg kontaktede alle jeg vidste samlede på frimærker, jeg satte annoncer i bladene, jeg fik auktionskataloger og jeg løb fra den ene frimærkehandel til den anden, men det var og blev umuligt at finde noget som helst. Det eneste litteratur jeg kunne finde var Stanley Gibbons commonwelth katalog.

Da jeg ikke kunne finde noget her hjemme i Danmark, kontaktede jeg Stanley Gibbons, og så begyndte der endelig at ske noget. Der igennem fik jeg fat i den beskedne litteratur, der findes over dette område, og det, der har hjulpet mig allermest, var at jeg blev medlem af Sudan Study Group (SSG) i London.

Jeg vil i de næste afsnit kort beskrive Sudans posthistorie fra 1867 og frem til de fik egne frimærker i 1897.
I slutningen af 1867 åbnede det første postkontor i Sudan, det var i byen Suakin. Dette var det eneste postkontor i Sudan indtil den 1. okt. 1873 hvor der blev åbnet postkontorer i de fire største byer, Berber, Dongola, Khartoum og Wadi Halfa. På postkontorerne i Sudan blev der anvendt frimærker fra Ægypten, fordi Sudan på det tidspunkt blev regnet for at være en del af Ægypten. De ægyptiske mærker, der blev anvendt i Sudan, varierer meget efter hvilket årstal og opstkontor de blev anvendt fra. Generelt kan siges, at mærker anvendt før 1880 er meget sjælden.

Berber 1879
EX. Danson.
(omv.vm.)

Souakin 1891

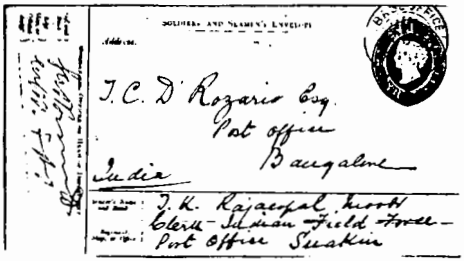

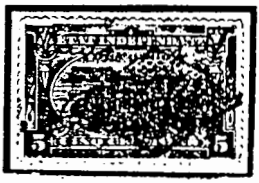
Tokar 189?
(kun 4 kendte)

Udover de ægyptiske mærker blev der i en periode anvendt indiske og engelske mærker ved en militærlejr i Suakin.
De engelske mærker blev anvendt af det engelske militær fra marts 1885 til juli 1885. Der er fundet mærker stemplet i perioden 1. april til 27. maj (eksemplarer er meget sjælden).

De indiske mærker blev anvendt af det indiske militær fra 1885-90 og igen i 1896, de mest almindelige indiske anvendelser var helsager.

RETTA
3o6 (18x17)
1.8.19o1

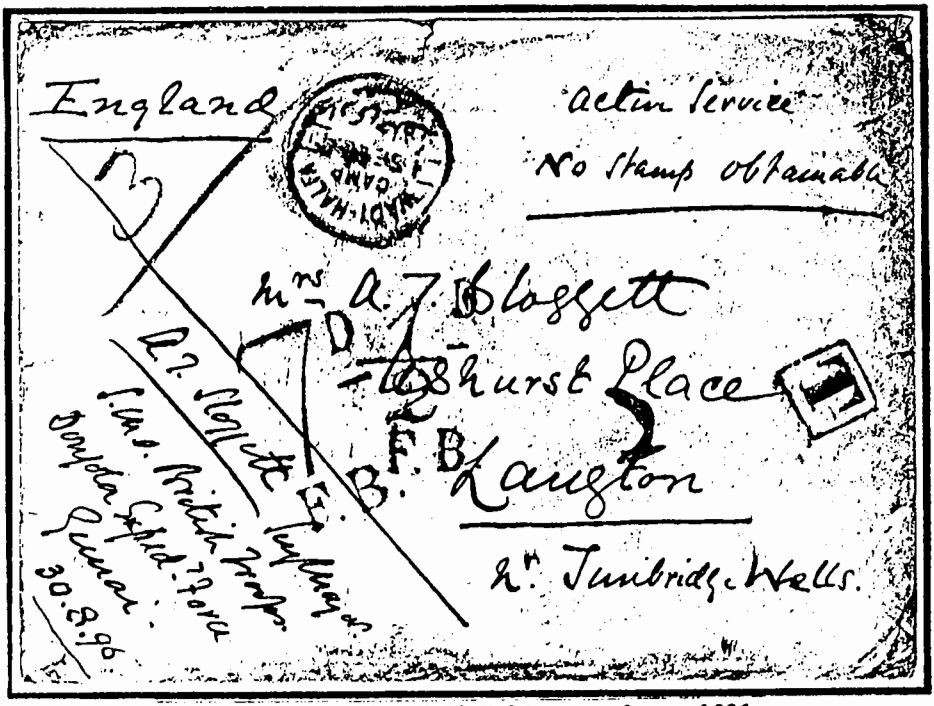
I 1894 blev et område i det sydlige Sudan (Lado området) lejet ud til Kong Leopold II fra Belgien, som var leder af Congo Free State (Belgisk Congo), til det formål, at få transporteret Congo-varer og post hurtigt via Nilen til Europa. Når denne rute blev anvendt var brevene frankeret med Belgisk Congo frimærker, der blev annulleret med en påskrift i rødt eller sort, med ordret Lado og datoen og afsenderens begyndelsesbogstaver. Derefter blev brevene, via Nilen, sendt til det nærmeste sudanske postkontor og Retta-stemplet. Lejemålet ophørte den 16. juni 1910. (Breve og mærker er uhyre sjældne).

Der blev også i nogle tilfælde anvendt Sudan mærker på ruten, som det nedenfor viste.

RETTA
3o6 (18x17)

I 1896 ver der en overgang i Wadi Halfa og Wadi Halfa camp, hvor det ikke var muligt at fremskaffe ægyptiske frimærker. Militær-personer fik da lov at sende ufrankeret, hvis den ansvarlige office skrev under. Når brevene nåede frem, skulle modtager betale porto, dog ikke strafporto. (Hele breve er meget sjældne).

Brevet er sendt fra Wadi Halfa camp 1.sep.1896, via Cairo og Tunbridge Wells, ankomst stemplet i Langton Green i England, hvor modtageren har betalt portoen på 3pia. eller 7½d. der er på-stemplet brevet.

Udover de ovennævnte landes frimærker, menes der at have været anvendt mærker fra Uganda, Italien og Tyrkiet. Disse mærker kendes dog kun i enkelte dårlige eksemplarer.

AALBORG MØNTSAMLER FORENING

Aalborg Møntsamler Forening er stiftet i 1969 og har for tiden ca. 135 medlemmer.

Foreningen afholder medlemsmøder med anvisningssalg den første tirsdag i måneden i Vejgårdhallens restaurant kl. 19.30, og materiale, der er indleveret til salg, fremlægges til eftersyn fra kl. 19.00.

Der er gode parkeringsforhold ved Vejgårdhallen.

Medlemmerne modtager ca. 1 uge før hver mødeaften en salgsliste, et lille blad på normalt 8 sider. Mindre medlemsannoncer kan optages gratis her, ligesom meninger, synspunkter og artikler kan optages efter nærmere aftale med formanden.

Nye medlemmer optages gerne, og indmeldelse kan finde sted enten ved henvendelse til næstformand Ketty Høgsted eller ved fremmøde på mødeaftenerne.

Kontingentet andrager kr. 65,00 pr. år.

Bestyrelse:

Formand:	Poul R. Jensen	tlf.	98 18 15 38
Næstformand:	Ketty Høgsted Jensen	-	98 29 31 71
Kasserer:	Bent Uldahl	-	98 17 01 14
Sekretær:	Frank Justesen	-	98 15 70 08
Bestyrelsesmedlem:	Alf Sørensen	-	98 86 14 06
Bestyrelsesmedlem:	Ole Andersen	-	98 18 47 86

Møntsamlerne har ikke tradition for - på samme måde som frimærkesamlerne - at lave store udstillinger med bedømmelse og præmier for bedste samling eller opsætning.
Aalborg Møntsamler Forening vil imidlertid gerne på denne hobbyudstilling vise et lille udsnit af forskellige samlerområder, og nogle af foreningens medlemmer har i den anledning påtaget sig at lave en montre,der viser netop deres samlerinterresse.

Mønter fra Aalborg.

Denne hobbyudstilling er et af de mange spændende arrangementer, som jubilæumssekretariatet har stablet på benene i 1992 i anledning af byens købstadsjubilæum.

Hvornår Aalborg fik sine købstadsprivilegier ved man faktisk ikke, men for 650 år siden, i året 1342 fik byen sin stadsret stadfæstet af kong Valdemar den fjerde (Atterdag).

Aalborg var dengang en ret betydningsfuld by. Den var også møntsted og havde allerede været det en lang årrække.

De første danske mønter blev slået i Hedeby (Haddeby) ved Slesvig i 800-årene af købmænd og var efterligninger af Karl den Stores mønter.

Det var imidlertid i England, de danske vikinger først stiftede bekendtskab med et ordnet møntsystem.

Efter at Svend Tveskæg havde erobret England, var han den første danske konge, der slog mønt, men udmøntningen har sikkert ikke været særlig stor, idet der kun kendes 4 eksemplarer.

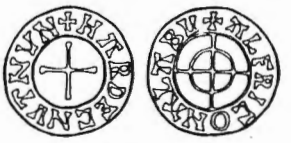
Hans efterfølger, Knud den Store, der også var konge i England, har efter engelsk forbillede slået mønt i mange danske byer, også i Nordjylland.

Fra Knud den Stores tid kendes der dog ingen mønter, der med sikkerhed kan henføres til Aalborg. Det gør der derimod fra hans søn, Hardeknud, der regerede fra 1035 til 1042.

Selv om han kun var konge i syv år, må udmøntningen i hans regeringstid have været ret betydelig, idet hans Aalborgmønter foruden i Danmark også er fundet i Sverige, Tyskland og Polen.

De sidste mønter blev slået i Aalborg under kong Frederik den Første, alle med årstallet 1524 bortset fra en hvid uden årstal.

Her gengives i stregtegning alle kendte typer af mønter, slået i Aalborg:

Hardeknud 1035 - 1042

Knud den Hellige, 1080 - 86.

Erik Ejegod 1095 - 1103

Borgerkrigen 1146-57
(Svend Grathe)

Hans 1481 - 1513, Korshvid

Hans 1481 - 1513, Skilling

Frederik d. I, 1523 - 33.
Hvid uden årstal

Frederik den I, 1523 - 33.
Søsling 1524, før kroningen.

Frederik den I, 1523 - 33.
Søsling 1524.

Frederik den I, 1523 - 33.
14 Penning 1524.

Som det vil bemærkes, har Aalborg været møntsted i omkring 500 år. Der kendes ikke mønter fra alle kongerne i denne periode, og der har tilsyneladende også været en længere periode, hvor der slet ikke er slået mønt her.
Der er imidlertid ingen grund til at antage, at der ikke er slået mønt i Aalborg under flere konger, end man i dag har kendskab til.
Indtil 1928 kendte man således ingen Aalborg-mønter fra Erik Ejegod. Dette år blev der gjort et stort fund af 1100-tals mønter på Bornholm, og blandt disse var den ovenfor viste. Den kendes stadig kun i dette ene eksemplar.
Det sidste møntfund er næppe gjort endnu, og der kan stadig dukke ukendte Aalborg-mønter op. Sammenlignet med andre danske byer som Roskilde, Ribe, Viborg samt Lund, Malmø og Slesvig, der nu ligger uden for Danmarks grænser, har byen sandsynligvis ikke været noget stort møntsted, og det vil nye møntfund næppe heller kunne gøre den til.

PoulR.Jensen

Vil du vide mere om dette spændende afsnit af Aalborgs historie henvises til Th. Østergaards artikel "Aalborg og Ørbæk som Møntsteder", der var gengivet i "Fra Himmerland og Kjær Herred" 1944.
Artiklen blev i 1973 udgivet i bogform af antikvarboghandler G. Pilegaard.

Modtager De *Gratis* ScanphiL *Auktions* kataloger ?

Har De filatelistisk materiale De vil sælge til toppris ?

Aalborg: Gravensgade 4 - 9000 Aalborg - Tlf. 98 131680
Århus: Lindevangsvej 5 - 8640 Risskov - Tlf 86 178997
Fax.: 98 131677

Bank og forsikring - to sider af samme sag

De kan nu også forsikre Deres hus, bil og indbo i Den Danske Bank.

Forsikring er en naturlig del af den rådgivning, De får i banken, fordi De på forhånd kan tage højde for alle udgifter, når De vil købe hus, bil og ting til hjemmet.

Bankens forsikringsselskab hedder Danske Phønix og forsikringerne tegnes gennem Den Danske Banks afdelinger.

Kom ind i afdelingen, og hør mere om vores forsikringstilbud - der kan være penge at spare.

DEN DANSKE BANK

Naturligvis er Pondus kommet på frimærker

Af Ib Eichner- Larsen

Det gør jo alle berømtheder: Albert Schweizer, Winston Churhill, Napoleon og Anders And. Blot begriber man ikke, at Pondus altid har glemt sit berømte røde tørklæde, når han skal posere for et frimærke.

Pondus er en kongepingvin, hvis De ikke skulle vide det. Mindre kan ikke gøre det. Han har selvsagt pondus. det vil sige en værdig fylde, så han virker rent ud imponerende, men han kan til gengæld også bryste sig af et så fornemt latinsk navn som Aptenodutes Patagonica. Se, den er jo svær at stikke.

(A)

Men tilbage til frimærkerne. Der er nemlig frimærkesamlere over hele verden, der er blevet så indtaget i de morsomme pingviner, at de har skabt hele frimærkesamlinger alene over dette tema. Nu er en pingvin jo ikke bare en pingvin. der gives flere arter, men først og fremmest naturligvis Pondus-arten's storebror, den majestætiske kejserpingvin, størst af dem alle. Den møder vi på en argentinsk børnehjælpsserie fra nytåret 1960/61 (1,80 + 0,90 pesos) (A) Videre på et mærke fra 1959, udsendt i Australien Antarctic Territory (2'3 sh.) - et mærke, der samtidig viser, hvor man fortrinsvis finder pingvinerne, nemlig i Sydpolarlandet, Antarktis. Jeg ved godt, der er vittighedstegnere, der ynder at tegne pingviner uden for eskimoernes snehytter, men det er udelukkende, fordi de er så morsomme og dekorative. En pingvin har aldrig mødt en isbjørn.

(B)

Chile har en kejserpingvin på et mærke i en dyreserie fra 1948 (60 C.), og der er en hel flok på et mærke fra 1956, udsendt til brug på de franske antarktis-øer, Terres Australes et Antarctiques Francaises hedder de. Det falder så mundret, ikke? Endelig finder man en majestætisk pingvin på et frimærke fra japan, udsendt i 1957 (B) (10 yen), hvor der var en vældig ekspeditionsaktivitet i Antarktis. Det samme var tilfældet i 1963, hvor Pondus figurerer på et frimærke fra USSR som »modtagelseskomité« for et russisk ekspeditionsskib, og på et mærke fra Australian Antarctic Territory fra 1966 (2 c.) ser man ham oven i købet blive dekoreret - en videnskabsmand mærker ham i den venstre luffe.

Men Pondus har mange andre artsfæller, som fortjener at blive nævnt i denne sammenhæng. Der er jo eksempel klippehopperpingviner, dværgpingviner, adeliepingviner, æselpingviner (der giver lyd som et skrydende æsel) og brillepingviner, som vel at mærke alle findes på frimærker.

Kongepingvinen gør sig vigtig på et frimærke fra Falkland Islands. Det skyldes nok, at han blandt samlere er så højt i kurs som 1.000 schw. fr., til gengæld er mærket også helt fra 1933,

(C)

udsendt i et beskedent oplag, for dengang var det endnu ikke blevet moderne at samle på frimærker efter motiverne. En anden forklaring er, at mærkets pålydende er 5 sh., hvilket dengang var en ret betydelig porto. Til gengæld findes den i selskab med en finhval på et mærke, som udkom på Falklandsøerne i 1929 til en yderst beskeden pris - men der er nu heller ikke meget kongepingvin at se. Det er hvalen, der tager billedet. (C)

Franske antarktis - det lange navn fik De ovenfor - har en flot kongepingvin på et mærke fra 1959/60 (85 fr.), Haiti har èn på et mærke fra 1958, det geofysiske år (20 c.), USSR ligeledes på et mærke fra det geofysiske år (40 kop.), og Syd Georgien på to mærker, 1963 og 1969 (2,5 d og £1).

(D)

Klippepingvinen er der tre lande, der har beskæftiget sig med: Falklandsøerne i 1959 (5½ d.), Fransk Antarktis i 1956 (50 c.) (D) og Tristan da Cunha 1954 (1½ d.).

Dværgpingvinen har kun èt land beskæftiget sig med, New Zealand 1962 (3 + 1 d.) (E).

Adeliepingvinen kan man lære at kende på et mærke fra Australsk Antarktis 1966 (2 c.) samt på et luftpostmærke fra Fransk Antarktis fra 1963 - til det brug et ejendommeligt motiv, skulle man synes, eftersom det vides, at pingvinen helt fra urtiden ikke har evnet at flyve.

(E)

Æselpingvinen er repræsenteret indtil flere gange på frimærkerne fra Falklandsøerne. Første gang i 1938 (2'6 sh.), dernæst i 1952 (1 sh.) og endelig i 1960 (3 d.).

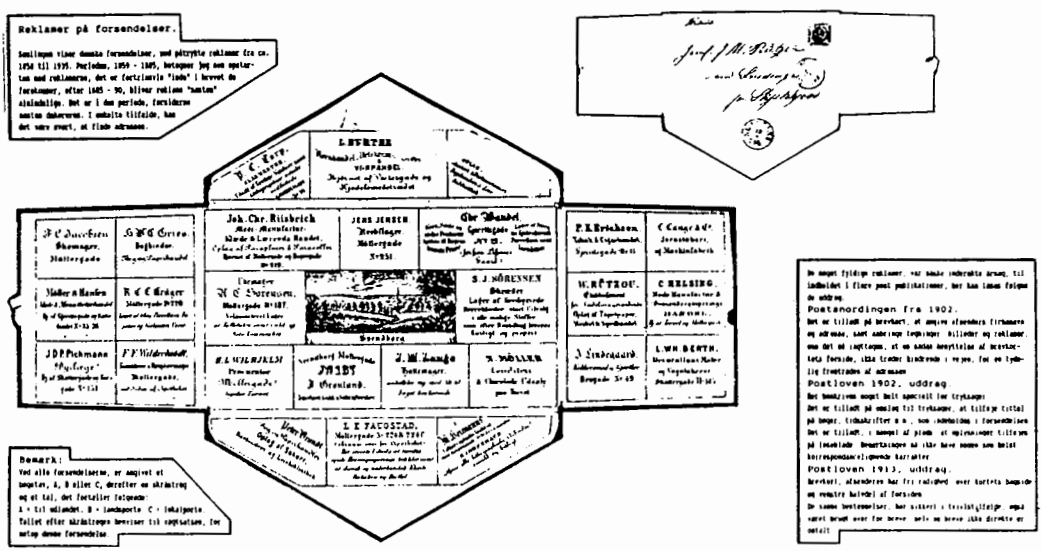
Endelig Brillepingvinen på et mærke fra 1969, udsendt af staten Bhutan, der ligger højt oppe i Himalaya, hvor man garanteret aldrig har set en pingvin - endsige en sparebøsse. Mærket har yderligere den egenskab, at det er tredimensionalt, så motivet fremtræder »med dybde«. Det er udgaver, som rigtige frimærkesamlere ser på med foragt, fordi de alene er lavvet med arg spekulation for øje. Man vil trække pengene ud af lommerne på godtroende filatelister. den slags frimærker skal De undgå, men nu ved De altså, at plastiske pingvin-frimærker, oven i købet i tecnicolur, det findes altså også.

Jeg samler på forsendelser med reklamer
Kan man det? - Hvad er det?

Af Henning Nielsen, Liselund 41, 9000 Aalborg

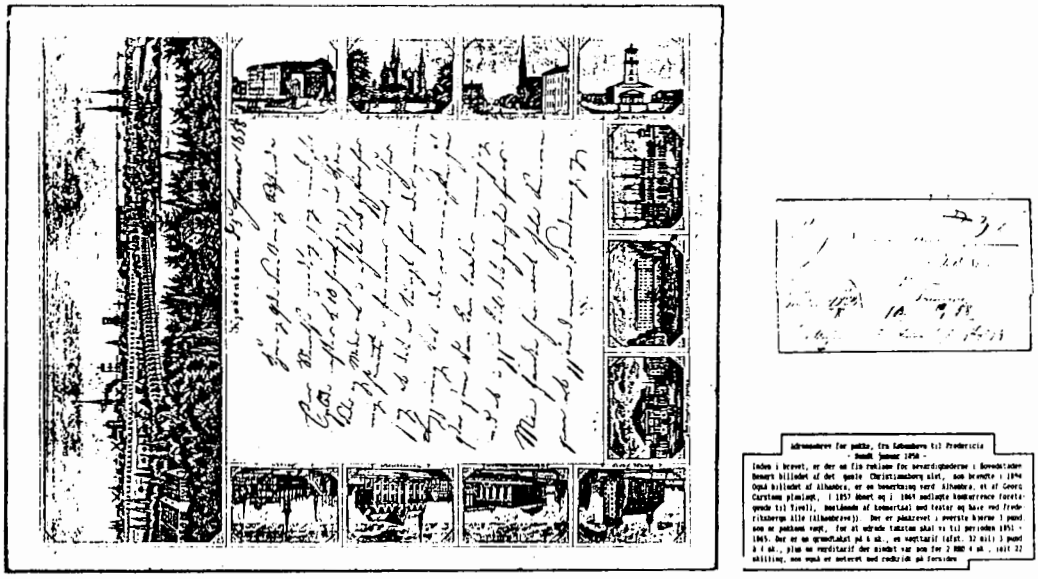
Det første svar må blive, det er nok muligt at dommerne afstikker retningslinier; men man bestemmer altså selv, om man vil følge dem?
Alle har eller får kuverter med reklamer på, der er faktisk ikke et firma, der ikke har deres egne reklamekuvert. Men spørgsmålet er, hvornår begyndte det?

Det tidligste jeg har, er fra **januar 1858.** (fig. 1).

(fig 1)

Et følgebrev til en pakke, fremstillet som de foldede breve, derfor er det en helhed, det er eet stykke papir. Reklamen for Københavns seværdigheder.
Der er et billede af det Gamle Christiansborg Slot, sådan ser det ikke ud i dag, det brændte jo i 1894.
Også Rosenborg Slot, Vor Frelser Kirke, Frue Kirke, Børsen, Universitetet, Thorvaldsens Museum, Runde Tårn, Det Kongelige Teater, Frederiksberg Slot og til sidst »Alhambra«, hov! Hvad var det for noget, havde aldrig hørt det omtalt, det skulle der findes ud af, hvad og hvor det var.
Det blev langt om længe fundet, i et leksikon, her stod at læse: Alhambra, et af Georg Carstens planlagt, i 1857 åbnet og i 1869 nedlagt, konkurrence foretagende til Tivoli, bestående af koncertsal med teater og have ved Frederiksbergs Alle (Alhambravej).

(fig. 2)

Det næst ældste, er et udstanset brev hvor hele det indvendige er fyldt med påtrykte reklamer. (fig. 2).

Det ville være rigtig lækkerbisken for en Hjemstavnssamler af Svendborg.
Der er følgende gader nævnt, Møllergade, Gjerritgade, Vestergade, Kjedelsmedstræde, Bagergade, Kattesundet, Skattergade, Korsgade, og til sidst en reklame for Lithographisk Institut i Store Kongensgade i København. Alle de andre gadenavne er sikkert fra det vi i dag kalder centrum i Svendborg.

Et fra 1864 er også repræsenteret, endnu et foldebrev, her med reklame for et kurvemøblement. (fig. 3).

(fig. 3)

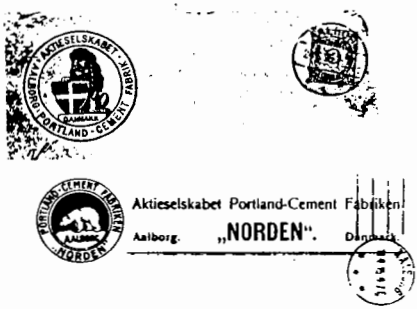
Billedet taler vist for sig selv, men fint håndarbejde har det bestemt været.

Men nu til noget lokalt, (fig. 4), et brev fra Per's Blikkenslagerforretning, Algade 33 i Aalborg 1904, en dejlig kuvert og en meget fin reklame der fortæller hvad der kan laves af typisk blikkenslagerarbejde; men bemærk vandklosetter og septik-tanks, det skal uddybes lidt nærmere, ved at nærlæse i »Aalborgs Historie«.
Blikkenslager H. Dørge søgte i 1899 om til-ladelse til at opstille et vandkloset i hotel Phønnix, han fik tilladelse som et forsøg. Efter denne sikkert vellykket debut, kom der selvfølgelig flere. I 1905 var der således 110 wc mod 3.960 lokumstønder. I Nørresundby var redaktør L. Schiøttz Christensen (Aalborg Stiftstidende) den første der fik installeret vandskyllende kloset, det var i det nyopførte hus »Skandsen«.

(fig. 4)

Endnu et par breve fra samlingen (fig. 5 og 6), lokale Cementfabrik, det er nok en industri der har beskæftiget de fleste arbejder fra omkring århundrede skiftet til meget nyere tid. I Aalborg-Nørresundby området var følgende fabrikker: Aalborg Portland (Rørdal) 1891, Danmark 1898/979, Norden 1901/1940, ØK 1908/-1932 (NSB) og DAC 1913/1974 (Dansk Andel Cementfabrik, Lindhlm). Her mangler jeg de to sidstnævnte, så jeg leder med lys og lygte.

(fig. 5 og 6)

Noget for mig meget interessant, er logoer på korsbånd (fig. 7) FFNK fra 1902, hvor det ene bærer forklaringen på bogstaverne, der til må man jo sige, at reklamen er ej noget værd, hvis den ej kan læses, det har man så rådet bod på til anden udgave.

(fig. 7)

En logo der er kendt af enhver (fig. 8) *Den Kongelige Grønlandske Handel,* taler helt for sig selv, en noget usædvanlig forsendelse og ikke helt almindelig.

(fig. 8)

Der er i min samling også nogle forsendelser, der bare er så kønne eller særprægede, at de skal med. F.eks. et brev fra *Lauritz Sørensen Karrebæksminde*, (fig. 9) det er jo bare et hus, men det er bare så smukt udformet, så det skal med, det samme gælder for brevet fra *V. Kornerup Bang, Silkeborg;* (fig 10) men det skal der, efter min mening, også være plads til.

Til sidst, men ikke mindst, et kønt brev (fig. 11) med råd og vejledning mod *spiritusmisbrug* og det eneste virksomme middel, totalafhold.

Korsbåndene har plads i to af mine samlinger, så de bliver virklig udnyttet og pryder hvor de end bliver placeret.

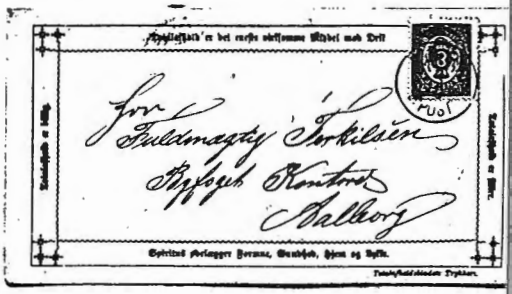
I samlingen er der ikke tekstet som her, det er til egen glæde og fornøjelse, at jeg søger sådanne oplysninger frem; men hvem ved, det bliver måske sådan noget, man kan udstille i fremtiden, eller hvad tror du?

(fig. 9)

(fig 10)

(fig. 11)